

KRISTAUS KARALIAUS LAIVAS

KOVO (MARCH) 9, 1946

NO. 10.

XXVI METAI

Tėvų Marijonų Bendradarbių Draugijos Savaitraštis

PIRMAS GAVĖNIOS SEKMADIENIS

Evangelija

Mato 4, 1-11

ANUO metu: Jėzus buvo Dvasios nuvestas į tyrus, kad būtų velnio gundytas. Išpasninkavo keturias dešimtis dienų ir keturias dešimtis naktų, po to buvo alkanas. Tuomet gundytojas prisitartinęs jam tarė: Jeigu Dievo Sūnus, sakyk, kad iš šitų akmenų pasidarytų duonos.

Jis atsakydamas, tarė: Parašyta: Žmogus yra gyvas ne vien duona, bet kiekvieno žodžio kurs išeina iš Dievo burnos. Tuomet velnias paėmė jį į šventąjį miestą, pastatė jį ant bažnyčios viršaus ir jam tarė: Jei tu Dievo Sūnus, pulk žemyn; nes parašyta: Jis davė savo angelams paliepiamą apie tave, ir jie neš tave ant rankų, kad kartais neužsigautumei sau kojos į akmenį. Jėzus jam tarė: Taip pat parašyta: Negundysi Viešpaties, savo Dievo. Velnias vėl paėmė jį į labai aukštą kalną, parodė jam visas pasaulio karalvstes ir juų garbingumą ir jam tarė: Aš visa tai tau duosiu, jei parpuolęs pagarbinsi mane. Tuomet Jėzus jam tarė: Eik šalin, šėtone! nes parašyta: Viešpatį, savo Dieva, tegarbinsi ir jam vienam tetarnausi. Po to velnias paliko

Lėkaija

2 Korint. 6, 1-10

BOLIAI: mes jus raginame neimti Dievo malonės veltui. Nes jis sako: Aš išklausiu tave malonės metu ir išganymo dieną tau padėjau. Štai dabar malonės metas, štai dabar išganymo diena. Neduokime nė vienam jokio papiktinimo, kad mūsų tarnystė nebūtų peikiama bet visame parodykime, save, kaip Dievo tarnas, didele kantrybe sielvartuose, varguose, suspaudimuose, smūgiuose, kalėjimuose, maištuose, darbuose, budynėse, pasninkuose, nekaltybe, išmintimi, romumu, meilumu, šventąja Dvasia ir neveidmaininga meile, tiesos žodžiu, Dievo jėga, teisybės ginklais dešinėje ir kairėje, garbėje ir negarbėje, kuomet piktai ar gerai apie mus kalba, laikomi suvedžiotais, tačiau tiesakęliai, nepažistamais, tačiau žinomi; laikomi mirštančiais, nors mes dar esame gyvi; kaip nuplakti, tačiau neužmiršti; kaip nuliūdusieji, tačiau visuomet linksmi; kaip beturčiai, bet kurie daugeli daro turtingais; kaip nieko neturintieji, tačiau visa turintieji.

ii; štai, prisitartino angelai ir tarnavo jam.

Tautų Pasitarimas Londone ir SSSR Sabotažas

Rašo kun. dr. J. Prunskis

— Jei diplomatas sako "Taip". — Bolševikų delegatas pasakoja, kaip jis Londone. valgė viščiuką. — Kremliaus atstovų tuščios kedės tarptautinėse konferencijose. — Sovietų Sąjunga aistrin-
gai nenori jokios konkurentės. — Kai komunistų simpatikas 6 metus pagyveno Rusijoje...

Kažin kas yra pasakęs:

— Jei diplomatas sako "Taip", tai jis galvoja — "Gal būt"; jei jis sako "Gal būt", tai jis galvoja "Ne"; o jei jis sako "Ne", tai... jis nėra tikras diplomatas".

Jeigu turėtume abejonių ar tas tinka visiems diplomatom, tai jau gyveno praktika įrodė, kad rusų diplomatai yra tuo keliu pasinešusi.

Istorijėlė, kaip SSSR diplomatas valgė Londone viščiuką...

Pirmieji sovietų diplomatų žingsniai buvo labai nedrąsūs. Daugelis jų buvo toms pareigoms nepasiruošę. nežinojo paprasčiausių užsieny priimtų taisyklių ir baisiai bijojo, kad iš jų vėliau spaudoje nesijuoktų.

Kai dabar Londone vyksta tarptautinė konferencija, galime prisiminti, kaip prieš penkiolika metų (1920) į Londoną nuvyko viena iš pačių pirmiausių sovietų delegacijų. Vienu jos narių buvo ir S. Libermanas. Savo išpūdžius jisai aprašo nesečiai išleistoje knygoje "Building Lenin's Russia": britų pramoninkai pakvietė SSSR delegaciją vaišėti į viešbutį. Drauge su Libermanu buvo ir Krasinas. Sovietų atstovas Londone. Ant stalo jiems padėjo keptą viš-

Vysk. T. Matulionis (viduryj) ir grupė
lietuvių tremtinių

čiuką su žirniais. Štai, kaip to'iau pats Libermanas aprašo:

— Jaučiausi įtemptai, tuo labiau tada, kai Krasinas užsikirto savo anglų kalboje ir žiūrėjo į mane laukdamas pagalbos. Bandydamas jam padėti aš neatsargiai sumostigavau ir, didžiausiai savo baimei, pamačiau, kad su alkūne tą viščiuką su žirniais nušlaviau sau ant kelių. Laimei, buvo ištiesta servetėlė ("napkin") ant kelių, o dar geriau, kad Krasinas ir abu anglai tiek buvo užimti savo pastangomis kito kito kalbą suprasti jog jie nė nepastebėjo, kas su manimi nutiko. Desperacijoje nudaiviau, kad valgau bulvių likučius savo lekštėje, gi tuo tarpu nežymiai surišau savo skepetaitę ir atsargiai nuleidžiau po savo kėde.

Per tris dienas nuo to atsitikimo, — rašo toliau savo atsiminimus bolševikų delegacijos narys, — aš bijojau žiūrėti į Londono laikraščius. Man atrodė, kad aš pamatysiu fotografiją to viščiuko, suvynioto į servetėlę ("napkiną") su parašu, kad norėjau pasiimti tą maistą namo iš ištaigingo banketo... Tai būtų buvęs netik baisus nemalonumas, bet Čeka būtų išaiškinusi, kad aš tą padariau tyčia, norėdamas pajuokti sovietų vyriausybę".

Dabar Libermanas galėjo tą ir daug kitų dalykų parašyti atvirai, Čekos nebijodamas, nes jis metė tarnybą bolševikų diktatūrai ir apsigyveno Amerikoje.

Bolševikų Delegatai Sabatuoja Tarpt. Pasitarimus

Jei pirmieji Sovietų diplomatijos žygiai buvo labai nedrąsūs, kol jie gavo pripažinimą naujos santvarkos Rusijoje, tai dabar jie pasižymi suktu tarptautinio bendradarbiavimo sabotazu. Tuo reikalu "Sign" magazinas neseniai išspausdino įdomų Eugene Lyons straipsnį. Autorius visų pirma iškelia faktą, kad sovietų Rusijos diplomatai dabar vengia tarptautinių konferencijų. Toliųjų Rytų Patariamoji Komisija Washingtono veltui du kartu atidėjo savo posėdžius laukdama Rusijos atstovo.

Quebeko konferencijoje, kur buvo svarstomas labai svarbus reikalas — tautų aprūpinimas maistu, sovietų delegatai dalyvavo, bet jie "sėdėjo ant kėdžių briaunų" ir iš konferencijos pasitraukė anksti prieš darbų pabaigą vėl palikdami tuščias kėdes.

Greit po to Londone pradėjo savo darbus Tarptautinė Auklėjimo Konferencija. Ir vėl Kremliaus atstovų kėdės buvo tuščios...

Šių metų pradžioje net 35 tautos jau buvo pasirašiusios sutartį dėl stabilizavimo pinigų, dėl sudarymo savotiško tarptautinio banko, kurs labai daug padėtų atsistatyt ikaro sunaikintam pasauliui. Iš didžiųjų valstybių, trūko tik... Sovietų Rusijos parašo, girdi, jie dar turį pastudijuoti...

Raudonoji Strategija Tarptautiniuose Suvažiavimuose

Kokia priežastis, kad Sovietų Rusija taip sabotuoja tarptautinį bendradarbiavimą?

Atsakymą nesunku susekti: **Rusija tarptautinius klausimus savo naudai, o paskiau — pasaulio tautas pastatyti prieš įvykusį faktą.**

Tokių žygių pavyzdį matome Irane ir kitose Sovietų užgrobtose ar norimose užgrobti žemėse. Teisingai bolševikų liniją apibudina minėtasai Eugene Lyons. Jis rašo:

— Nedaugelis tų užgrobimų ir grąsimų išlaikytų atvirų diskusijų bandymą, nekalbant jau apie tai, kad tie veiksmai nesiderina su tarptautinio teisingumo dėsniais. Dėl to kiekviena tarptautinė konferencija, kur Sovietų veiksmai gali tekti aiškinti, ar net ginti, Stalino režimui yra didelis nemalonumas. Dėl to — kur sovietai gali tą padaryti, lengviausia jiems išeitis — atsisakyti dalyvauti. Kur dalyvavimo jie negali išvengti, ten jie vartoja vilkinimo strategiją, iškeldami antraeilius ir trečiaeilius klausimus, užimdami griežtą, neuolaidžią poziciją sunkiuose klausimuose, kas palenkia visą konferenciją vengti "delikatiškų dalykų..."

Kodėl Sovietams "Trys Didieji" Labiau mėgsta pati viena išspręsti įvairius Tinka Už Tautų Konferencijas?

Tas paaiškina kodėl prieš kurį laiką nepavyko ta ministerių konferencija Londone. Bado ir vargų iškamuotai Europai tai buvo baises nuostolis, bet sovietams — tai buvo laimėjimas laiko sukonsoliduoti (sustiprinti) savo pozicijas okupuotose Europos srityse, nuo pat Stettino iki Trieste.

Rusija supranta, kad bet kokiame tarptautiniame suvažiavime jos imperialistinius siekimus tepalaikys gal tik jos sudarytosios Quislingų vyriausybės, kaip Jugoslavijos, Ukrainos ir dar viena kita to paties plauko. Šiaip gi — visi tautų delegatai bus priešingi. Taip buvo San Francisco konferencijoje, taip buvo ir ministerių konferencijoje Londono.

(Nukelta į 11 p.)

Ar Visi Tikėjimai Geri?

~ ~ ~

K AT. Bažnyčia skleidžia nesantaiką tarp žmonių tvirtindama, kad tki joje žmonės gali būti išganyti", kalba šiandien nevienas. "Visi tikėjimai yra geri", tvirtina vėl kitas.

Kas tokius dalykus kalba, nežino tikrai Kristaus mokslo apie Bažnyčią. Iš viso — nežino, kas yra tikėjimas, kas yra tiesa.

Ar gali visi tikėjimai būti geri? Jei visi tikėjimai būti teisingi ir geri, amžių bėgyje neatsirastų tiek daug naujų sektų, kurios su dideliu uolumu rūpinasi gauti naujų narių.

Jau sveikas žmogaus protas sako, kad nevysi mokslai: Liuterio, Kalvino, Mohameto, Buddos, Konfucijaus gali būti vienodi ir teisingi. Ką vienas tvirtino ir mokino, kitas gi atmetė.

Tvirtinimas, kad visi "tikėjimai yra teisingi ir geri", prieštarauja dorovės mokslui.

Tikėjimas yra žmogaus dorovės, taip pat kultūros ir civilizacijos pagrindas. Jei šitas pagrindas — religinės tiesos, yra klaidingas, visas žmogaus gyvenimas patenka į chaosą. Graikų ir romėnų dievai buvo ištvirke, ištvirke buvo ir patys romėnai. Sustingusios Buddos stovylos — sustingęs ir neveiklus Buddos sekėjų gyverimas. Koks tikėjimas, tokie ir žmonės!

Kartagine aukoms buvo žūdomi vaikai. Kitur — suaugę žmonės. Ar Dievui tai vistiek? Ar Dievo akvse turi vienodos vertės skaisčius šv. Alovzas ir koks ištvirkeklis? Ar Dievo akyse turi vienodos reikšmės veiklus herojiškos artimo meilės apaštalas, šv. Vincentas a Paulio ir sentimentali, dūsausjanti ponina, kuri ne pirščiuko nepajudina padėti

savo kenčiančiam artimui? Savaime aišku, kad ne.

Stabmeldys, garbindamas savo dievaičius meldžiasi: "O jauti, tu esi mano dievas; o gandre, o kate — jūs mano dievai, aš lenkiuosi prieš jus. Ir ką sako Dievas? Yra Jis tokiu tikėjimu patenkintas?

Senasis romėnas melddavosi į savo dievaičius: "Venera, tu esi ištvirkeklis dievaitė. Aš sekiau tavo pėdomis. Merkure, tu esi apgavikas — ir aš sekiau tavo pėdomis. Marse — keršto dievaiti, išmokyk mane keršyti!"

Kaip meldžiasi katalikas?

"Mano Dieve, — meldžiasi jis, — Tu esi skaisčius, padėk ir man būti skaisčiam. Tu esi teisingas, padėk ir man būti teisingam. Viešpatie, Tu esi romus ir kantrus, padėk ir man būti kantriam!"

Ar Dievas vienodai įvertina abi maldas?... Jei visi tikėjimai geri, tada Dievas turėtų visas maldas vienodai įvertinti.

Kaip matome, tik truputį reikia pagalvoti ir tuoj aiškėja, kad nevysi tikėjimai gali būti geri, ir kad nevistiek, prie kurios bažnyčios priklausai!

Dr. T. Toth

—★—

KIEKVIENO KATALIKO YRA ŠVENTA PRIEDERMĖ PAREMTI KATALIKIŠKĄ SPAUDĄ IR JĄ KUO PLAČIAUSIAI PASKLEISTI TARP ŽMONIŲ.
Popiežius Pijus IX

Gavėnia, Atgailos Dvasia ir Mes

A. V. Mažukna, M. I. C.

II.

MOTINA Bažnyčia ruošdama tikinčiuosius Velyku šventei, savo šv. Mišių Lekcijomis ir Evangelijomis pirmąją Gavėnios savaitę stato visiems prieš akis atgailos reikalingumą ir Dievo malonės veiklą.

Tikroji Atgaila

Jau pirmojo Gavėnios sekmadienio Evangelijoje žmogui primenama, kad kiekvieno žmogaus gyvenimas yra kova. Pats Kristus dasileisdamas velnio gundymų parodo, kad žemiškame gyvenime kiekvienas turės priešų gundymus pakęsti. Savo pasnikavimais ir malda įrodo kaip ir kokiomis priemonėmis reikia ruoštis.

Gavėnios laikas tai atgailos laikas.

Ši laikotarpį Bažnyčia ragina netik gailėtis už prasikaltimus, grįžti prie vienantinio laimės šaltinio, bet dargi primena, kad per atgailą būtina prisiruošti nuolatiniai kovai prieš velnio, pasaulio ir mūsų sužalotosios prigimties pagundas.

Tikrosios atgailos pagrinde turime pirmiausia tikėti, kad Dievas yra, kad savo mintimis, žodžiais ir darbais prasikaltome Dievo nustatytai tvarkai. Turime mintimi grįžti prie Dievo ir Jo nustatytos žmogaus laimei tvarkos ir už savo nukrypimus nuoširdžiai persiprašyti. Juo mūsų nukrypimas tolimesnis, juo atgaila turi būti gilesnė. Juo padaryta skriauda didesnė, juo ganapadarymas didesnis.

Betgi, neužtenka tik prisipažinti nuodėmę papildę ir už ją atsiprašyti; būtina dargi tą skriaudą atitaisyti.

Žmogaus gerą vardą paniekinus kitų akivaizdoje, kaimyno pinigą pavogus, neužtenka tik prisipažinti ir persiprašyti; lieka dar būtina pareiga gerą vardą atitaisyti, pavogtą pinigą gražinti. Padarę Amžinam Dievui skriaudą turime netik gauti nuodėmės atleidimą, bet turime skriaudą, skolą atlyginti. Tą gi skriaudą atitaisome gerais darbais: pasninkais, malda, geresniu, nuopelningu gyvenimu.

Kova Prieš Priešus

Atgailodami per Gavenią svarbu taipogi save priruošti dvasiniai kovai. Sekmadienio Evangelijoje Kristus tik išpasnikavęs, atgailojęs per keturiasdešimt dienų dasileido velnio gundymų. Reiškia reikia save pasninkais, malda pasiruošti priešams.

Netik mūsų Tikėjimas aiškiausiai nurodo, kad velnias, pasaulis ir kūno blogieji palinkimai yra mūsų gyvenimo priešai, bet kiekvienas žmogus savo gyvenime tai nekarta patiria.

Ruošiantis šiai kovai reikia pažinti savo priešą. Kiekvieno žmogaus gyvenime vienas priešas mus daugiau gundo kaip antras. gundą priešas vartoja visai skirtingas pagundas. Vienas bendromis priemonėmis pasiruošia prieš bendrąjį priešą kitas ypatingais prisiruošimais prisiruošia ypatingoms pagundoms, kurios gal tik jo gyvenime pasitaiko. Priešas tas pats, bet gundo žmones visai skirtingais būdais. Bendrasis prisiruošimas yra pasninkai, malda, gerieji darbai. Gi ypatingasis prisiruošimas yra pirmiausia pažinti savo priešo vartojamus būdus, pagundas ir tuomet vengti tų progų kuriomis dasileidžiame tų pagundų, įgyti tam tikrų

KRISTAUS KARALIAUS LAIVAS

dorybių kuriomis galėsime save sustiprinti prieš tas pagundas, mūsų gyvenime pasireiškiančias silpnybes.

Kristaus Pavyzdys ir Mistinis Kūnas

Atgailos darbe Kristus turi būti mums pavyzdys kaip prisiruošti dvasiniams priešams ir turi būti atgailos šaltinis. Visi esame sujungti, anot Šv. Povilo, "Kristaus Mistiniame Kūne". Visi esame Kristaus sąnariai. Tas Mistinis Kūnas gauna savo visą jėgą iš galvos, Jėzaus Kristaus. Mus visus jungia Dievo malonė ir kol esame Dievo paklusnieji vaikai toji malonė mus gaivina ir palaiko. Kai prasikalstame tampa Dievo nemalonėje ir sunkiai prasikaltę mirusieji sąnariai.

Prisimintina, kad per nuodėmę tapame velnio kūno sąnariai. Velnias savo pajėgumu, pagundomis ir pasiūlymais palaiko savo kūno sąnarius ir tik per ypatingą Dievo malonę, per kitų maldas, nuodėmingieji velnio sąnariai pajėgia atsipalaiduoti ir grįžti prie Kristaus Mistinio Kūno. Nuodėmės jungia velnio sąnarius; Dievo gi malonė jungia Kristaus sąnarius.

Misijų Svarbumas

Kad tą atgailos dvasią supratęs, gaivinus ir ja pasinaudojus, Bažnyčia ragina Gavėnios laike vartoti išorinius būdus: misijų, Gavėnios pritaikintų pamaldų, dvasinių pasiskaitymų progas. Parapijose per Gavėnią teikiamas progas reikia pilnai išnaudoti. Per šį laikotarpį Šv. Dvasia nevieną užkietėjusį kviečia grąžina prie Dievo.

Įvertinę Bažnyčios mintį per Gavėnią atgailoti už prasikaltimus, atitaisyti ir atlyginti padarytą skriaudą, pasinaudokime misijomis ir kitomis teikiamomis progomis gyventi tikrąją Gavėnios dvasia.

(Pirmos Gavėnios savaitės Lekcijos ir Evangelijos: sekmadieniui 2 Kor. 6, 1-10; Mato 4, 1-11; pirmadieniui Ez. 34, 11-16; Mato 25, 31-46, antradieniui

Iz. 55, 6-11; Mato 21, 10-17, trečiadieniui Is. 24, 12-18; Mato 12, 38-50, ketvirt. Ez. 1', 1-9; Mato 15, 21-28, penkt. Ez. 18, 20-28; Jono 5, 1-15, šešt. 5 Moz. 26, 12-19; Mato 17, 1-9).

★

**TT. Marijonų Bendradarbių
Dr-jos Narys**

A. † A.

PRANČIŠKUS URBİKAS

Pasimirė Viešpatyje sausio 23 d. 1946 m. Palaidotas sausio 26 d., 1946 m. Šv. Kazimiero kapinėse Chicagoje. Gyveno 4147 So. Kedzie Ave., Chicago, Ill.

Tėvai Marijonai už a. a. Pranciškaus sielą atlaikys Šv. Mišias kovo 18 ir 19 dd., 1946 m. Bendradarbių Dr-jos nariai yra prašomi už a. a. Pranciškaus Urbiko sielą sukalbėti po rožančiaus dalį Dievo gailestingumui išprašyti.

Teilsisi ramybėje!

**TT. Marijonų Bendradarbių
Dr-jos Garbės Narys**

A. † A.

KUN. JUOZAS ŽIDANAVIČIUS

Pasimirė Viešpatyje gruodžio 26 d. 1945 m. Palaidotas gruodžio 31 d. 1945 m. Šv. Kazimiero kapinėse Amsterdam, N. Y. Per ligus metus klebonavo Šv. Kazimiero parapijoje Amsterdam, N. Y.

Tėvai Marijonai už a. a. Juozo sielą atlaikys Šv. Mišias kovo 25 ir 26 dd., 1946 m. Bendradarbių Draugijos nariai yra prašomi už a. a. Kun. Juozo Židanačiaus sielą sukalbėti po rožančiaus dalį Dievo gailestingumui išprašyti.

Teilsisi ramybėje!

Kai kurie žmonės niekad neklysta, nes jie niekad nemąsto!

KETURIOS SESERYS SYKIU IŠTEKA. Dvigubas šliūbas nėra retas dalykas. Net ir apie trigubą šliubą kartais tenka girdėti. Bet kuomet keturios sesrys tuo pačiu sykiu stojo moterystėn, tai Verdun miestui, kur šliūbai atsibuvo, tai tikrai buvo istorinis įvykis. Jaunosios yra Mr. ir Mrs. F. X Boisvert dukterys. Visoj šeimoj yra 13 vaikų. Du

iš vedusiųjų vyrų yra broliai. Čia vedusieji: tuvių Notre Dame des Sept Douleurs bažnyčios (dešinėje) Mr., Mrs. Jean Sauve (Chas. Dulude (Alice)); Mr., Mrs. Gerard (ir Mr., Mrs. Wilfred Poirier (Theresa)).

SAVOTISK. šių laukų linkvėms knoll kongrikoje) kuto sunku: isitaisė sines. Šiame kia uostą vas tyčia vietas džiu Valstijose Laivą vairu de parodon zo Escalant bams, o K raukti kra

AUKOJA V viai (dešinė bar patekę do) leidžia Popiežiaus kad šie pi tųjų karo

MEDALIS UŽ PAŠALPOS DARBUS....

Dr. Lesne, Vaikų Apsaugos Draugijos Generalinis Inspektorius ir Prancūzijos Medicinos Akademijos narys įteikia Prancūzijos Medicinos Akademijos medalį National Catholic Welfare Konferencijos pašalpiniam departamentui už suteiktą pašalpą

ir pasitarnavimą Prancūzijos vaikų geroi. Pažymėjimą NCWC vardu priėmė Mr. J. McClosky. Iš kairės į dešinę rodomi Dr. Roueche, Vaikų Gerovės mokyklos direktorius; Dr. Lesne; Mr. McClosky; ir Vaikų Ligoninės Paryžiuje direktorius Dr. Huber. Medalio įteikimas įvyko Paryžiuje.

i rodomi po vestuvinioje: (iš kairės); Mr., Mrs. Poirier (James) (NCWC-Laivas)

A KOPLYČIA..... Misijonieriams mieste tenka viso patirti ir įvairiausioms apir sąlygoms prisitaikinti. Štai pav., Marynegacijos misijonieriai Bolivijoje (Pietų Ameri) daug yra upių, pelkių, kur žmonėms dėl atvykti toliau į bažnyčią, misijonieriai turi votška koplyčią, kurią važinėja po žmo-vaizde (kairėje) koplyčios laivas priplau-Beni upėje šiaurinėj Bolivijos dalyje. Lai-padirbtas, kad galėtų plaukioti po ankštasnglėse. Laivas buvo padirbtas Jungtinėseir nugabentas Amazon upe ir per Braziliją. ioja Brolis G. Chilutti (užpakalyje.) Vaiz-na, kaip misijos direktorius vyskupas Alon-e iš New York, vadovauja priplaukimo dar-un. J. Gallagher padeda vyrams laivą įtitan. (NCWC-Laivas)

VAIKUČIAMS..... Vokiečiai karo belaisje), pirma dalyvavę kovose Afrikoje, o da-Fort Lewis, Wash., ant plokštelės (rekorypatingą programą, kuriame jie gražino Pijaus XII-ojo Kalėdų dovaną, prašydami, nūgai būtų skiriami Europos vakų "nekal-nukentėtojų" naudai.

(NCWC-Laivas)

KLAUSIMAI ir ATSAKYMAI

Kas buvo šventoji Winifred?

Ji buvo Šv. Beuno giminaitė ir mirė už tikėjimą septintame amžiuje, valdant žiauriam tironui Caradoc. Ji yra šiaurinės Valijos globėja, ir jos šventė išpuola lapkr. 3.

Ar mūsų Angelas Sargas meldžiasi su mumis kada kalbame, pav. rožančių?

Mūsų Angelas Sargas meldžiasi su mumis ir už mus. Tačiau yra tam tikri išsireiškimai maldoje kurie tinka mums, bet kurie tačiau netinka Angelui Sargui. Pav., Angelai Sargai nesako "Tikiu į Dievą", kadangi jie Dievą mato veidas į veidą. Jie taip pat nesako "Atleisk mum mūsų kaltes" kadangi jie niekad nėra nusidėję.

Tiesa, kad Angelas ištarė pirmuosius Sveika Marija maldos žodžius: "Sveika, malonės pilnoji, Viešpats su tavimi, pagirta tu tarp moterų." "Malonės Pilnoji" tai maloniausias Marijos titulas po "Dievo Motinos" užvardinimas. Angelai taipgi gali tarti su Elzbieta: "Pagirta tu tarp moterų ir pagirtas Tavo iščiaus vaisius". Bet Angelai nėsako: "Melskis už mus nusidėjėlius dabar ir mūsų mirties valandoje".

Jei kas pav., įtaiso naujus Stacijų paveikslus, bet palieka senus Stacijų medinius kryželius, ar reikia naujus paveikslus duoti pašventinti kad einantieji Stacijas gautų atlaidus?

Nereikia. Atlaidai už Stacijų ėjimą yra uždėti ant medinių stacijų kry-

žių. Paveikslai tik tam yra kad einant nuo vienos stoties prie kitos būtų lengviau prisiminti įvairius Viešpaties kančios vaizdus kurie rodomi kiekvienoj stotyj.

Ar gyvuliai turi sielas?

Gyvuliai turi sielas, bet jos nėra tokios kaip žmonių. Visa kas yra gyva turi išvidinį gyvybės elementą, kuris valdo visą tą dalyką. Tą elementą mes paprastai vadiname siela. Protas mus mokina, jog gyvulio siela yra tik tam kad valdytų medžiaginius gyvulio veiksmus, taip kaip augimą, valgymą, ir t. t. Taip, kad tai gyvybei sustojus, pranyksta siela.

Bet žmogaus siela yra ne tik tam kad valdytų tokius medžiaginius veiksmus, bet žmogaus siela yra protavimo priežastis, kas parodo, jog žmogaus siela yra dvasinė, iš prigimties nežūnanti, ir dėl to po mirties ji užsilaiko.

Kas įsteigė Pranciškonus ir koks jų pirmaeilis darbas?

Pranciškonų ordeną įsteigė Šv. Pranciškaus Asižietis (1128-1226), kuris jaunas būdamas išsižadėjo visų turto, tėvo palikimo ir ėjo visur gera darydamas. Jis ypač pasižymėjo dideliu savo neturtu ir Dievo meile. Jis paskiau apie save subūrė pasekėjų ir jiems sutraukė tam tikrą regulą, pagal kurią jie gyveno. Pranciškonai dirba įvairiausius darbus Dievo tarnystėje. Jie ypač rūpinasi neturtingaisiais ir plačiai darbuojasi misijų laukuose.

Jei, pav., kuris žmogus savaite prieš mirtį pelnė visuotinus atlaidus, ar tai reiškia, jog jam teks skaistykloje atkentėti už atleistinas nuodėmės kurias papildė sekančią savaite?

Taip, jeigu tuo metu kai tas žmogus pelnė atlaidus buvo taip nusiteikęs, kad tuos atlaidus pilnai įgyjo. Jei pasitaikė tokių nuodėmių už kurias tas žmogus nesigailėjo arba už kurias neatgailojo, tai bausmę už tas nuodėmes žmogui reikės atkentėti skaistykloje.

Kurie yra atleisti nuo pasninko?

Tarp kitų, tie kurie serga, neščios moterys ar kurios vaikus žindina, kurie dėl sunkaus darbo negali pasninkauti, arba ir tie kurių valgis nėra pastovus ar neužtikrintas. Bet ir šiuose atsitikimuose kiekvienas turi nuo klebono ar dvasios tėvo gauti dispensą. Jei tik yra gera priežastis, leidimas lengva gauti.

(PRUNSKIS, iš 4 p.)

done, kur Molotovas pasiūliko gėdingoje mažumoje — vienas prieš keturis kitus didžiųjų tautų atstovus. Dėl to Rusija verčiau bevelija turėti trijų didžiųjų pasitarimus (kaip tas neseniai įvyko Maskvoje): kuo mažesnis skaičius, tuo Rusijos balsas, palyginamai, stipresnis. Bendrai tautų organizacija — UNO — Rusija tik lūpomis pritaria. Rusijos užsispyrimas San Francisco konferencijoje, reikalavimas "veto" teisės, nenoras turėti demokratiškesnės tautų federacijos, kur ir mažesnieji turėtų švaresnį balsą, — vos nesugriovė tautų bendradarbiavimo organizacijos. Ir dabar Rusija daro spaudimą, kad įvairūs klausimai būtų sprendžiami trijų didžiųjų, penkių didžiųjų ar panašiose konferencijose, tik jau ne visų tautų vienybėje. Tai yra Rusijos bandymas savo diktatūrinius dėsnius perkelti į tarptautinių santykių sritį.

Britų Imperija Ir Raudonasis Imperializmas

Demokratinė visas tautas jungianti

tarptautinė organizacija Rusijai nemie-la dar ir dėl to, kad pati Sovietų Rusija laiko save tam tikra "Tarybine Tautų Sąjunga" ir ji baisiai aistringai nenori jokios konkurentės.

Sovietų Rusija jau mato labai stiprų savo konkurentą Britų Imperijoje, kuri sugebėjo pavirsti į savotišką valstybių, tautų junginį (prisiminkime tik jos gausias dominijas). Dėl to — Sovietai greičiau nusileis ten, kur paliečiami amerikiečių interesai, pavyzdžiui, Kinijoje, bet atkakliai spirsis ten, kur susiduria su britais, pavyzdžiui, Irane, Balkanuose ir kitur.

Krivas Žmonių Laimėjimas ir Diplomato Plunksnos

Dėl to ir dabartinė Londono konferencija, San Francisco patyrimų pamokytas, Molotovas nebevažiuoja. Ir šioj konferencijoje tenka laukti iš bolševikų diplomatų naujų sabotažo veiksmų.

Tas mintis iškelia minėtasai Eugene Lyons. Jo žodis reikšmingas. Savu laiku jis jautė daug simpatijų komunistams, bet kai šešerius metus pabuvo United Press korespondentu Rusijoje, kai pažino bolševikų santvarką ir jų politiką, vardan tiesos ir demokratijos jis atskleidė daug sovietų gyvenimo ir bolševikų politikos paslapčių savo knygoje 'Assignment in Utopia', "Stalin, Czar of All the Russians", "The Red Decade".

Ne be susirūpinimo mes žiūrime į Tautų Suvažiavimą Londone, į kur atvyko ir sovietų diplomatai su ne vienu sabotažo planu. Pergalė prieš nacizmą ir fašizmą laimėta kraujo upėmis ir mes kartojame žodžius, kuriuos pasakė vienas maršalas, ties Waterloo, sumušęs Prancūzijos imperatorių Napoleoną:

— Kad tik diplomatų plunksnos nesugadintų to, ką žmonės taip didžiomis pastangomis laimėjo".

ŠV. ALFONSAS LIGUORI

KASDIEN SU

JĖZUMI IR MARIJA

(Šv. Sakramento lankymai kiekvienai mėn. dienai)

* * *

Paruošė

Kunigas Marijonas

28. LANKYMAS

DIEVAS, duodamas mums savo Sūnų, „kaipgi jis nebus mums taip pat visa su juo dovanojęs“? (Rom. 8. 32). Iš kitos pusės taip pat žinome, kad amžinasis Tėvas savo Sūnui Jėzui Kristui atidavė visa, ką pats turėjo: „Tėvas buvo visa davęs jam į rankas“ (Jono 13, 2). Taigi nuolat dėkokime Dievui už jo gerumą, gailestingumą ir duosnumą, kuris mums kartu su Jėzumi švę. Sakramente atidavė visus turtus ir malones. „Jame jūs pasidarėte turtingi visuokuo... Taip kad jums netrūksta jokios malonės“ (1 Kor. 1, 5).

Žinau dabar, pasaulio Išganytojai, įsikūnijęs Žodi, kad kuomet tu esi manyje, tai su tavimi visa yra mano, jei aš to noriu. Taip pat ar aš negaliu pasakyti, kad aš visa(s) esu tavo, jei tu to nori? Ak, mano Dieve, neleisk pasauliui išvysti tokio baisaus reginio ir tokio nedėkingumo, kad, tau norint, nebūčiau tavo. Ne, niekuomet tai teneįvyksta. O jei kada taip atsitiko, tene pasikartoja ateityje. Šiandien tau visiškai pasišvenčiu. Tau pavežu čia žemėje ir amžinybėje savo gyvenimą, valią, mintis, darbus ir kentėjimus. Štai aš visa(s) tavo. Trokštu būti tavo auka. Atsižadu visų tvarinių ir tik tau vienam pasiaukuju. Sudegink mane šventosios

meilės liepsna. Nenoriu, kad ir toliau mano širdis būtų padalyta tvariniams ir tau. Tavo man duoti meilės įrodymai net tada, kada tavęs nemylėjau, verčia mane tvirtai pasitikėti, kad dabar mano auką priimsi. Myliu tave, o Jėzau ir tau visiškai atsiduoju.

O amžinasis Tėve, šiandien tau aukoju visas tavo mylimiausiojo Jėzaus širdies dorybes, visus darbus ir visus troškimus. Priimk juos už mane. Jėzaus nuopelnai yra mano nuopelnai. Tad per tuos nuopelnus suteik man malonių, kurių už mane prašo pats Jėzus Kristus. Aš tau tuos nuopelnus aukoju, trokšdama(s), padėkoti už man padarytą gailestingumą. Aukoju juos, kad atlyginčiau už savo nuodėmių skolas. Pagaliau, per tuos nuopelnus tikiuosi visų sau reikalingų malonių: atleidimo, ištesėjimo, dangiškosios laimės, o ypač aukščiausios dovanos: tavo skaisčiausios meilės. Tiesa, gerai jaučiu, kad toms malonėms gauti aš pats(i) darau kliūčių, bet ir šiame reikale prašau naujos malonės: tavo malonei niekuomet nesipriešinti. To viso prašau vardan Jėzaus Kristaus, kuris yra pasakęs: „Ko tik prašysit Tėvą mano vardu, jis jums duos“ (Jono 16, 23).

Todėl tu, Viešpatie, turi išklausyti.

Aš noriu tik tave mylėti, tik tau atsi-
duoti, kad daugiau manęs nematytumei
tokio(s), koks(ia) ligi šiol buvau.

Geriausias Dieve, pažvelk į mane ir
išklausk. Duok, kad ši diena būtų ma-
no atsivertimo diena ir kad jau niekad
nenustočiau tave mylėjęs. Ak, myliu
tave, mano Dieve, myliu tave, begaline
gėrybe; myliu tave, mano laime, mano
džiaugsme, mano gyvenime, mano vis-
kas.

PASIRYŽIMAS: Mano Jėzau, mano
iskas, padaryk, kad aš būčiau tavo ir
tu būtum mano.

DVASINĖS KOMUNIJOS AKTAS

Tikiu, mano Jėzau, kad tu esi Švč.
Sakramente. Myliu Tave už viską la-
biau, ir mano siela trokšta Tavęs. Ka-
dangi dabar negaliu Tavęs priimti šv.
Komunijoje, tai nors dvasiniu būdu
ateik į mano širdį. Apkabinu Tave, lyg
jau būtum manyje, priglausk mane
prie savęs. Neleisk man niekuomet nuo
Tavęs atsiskirti. O Jėzau, mano di-
džiausias turte ir mano gražiausioji
meile, uždek mano širdį taip, kad ji
visuomet dėl Tavęs liepsnotų. Amen.

TRUMPAS AKTAS

Tikiu, Jėzau, kad esi Švč. Sakra-
mente. Myliu Tave ir trokštu Tavęs,
ateik į mano širdį. Apkabinu Tave,
niekuomet manęs neapleisk.

(60 d. atl. kartą dienoje. 1893)

PRIE MARIJOS KOJŲ

O mano mylimiausioji, švenčiau-
sioji Motina Marija, koks palengvinimas
sunkenybėse, kokia paguoda varguose,
kokia jėga pagundose, kai prisimenu ta-
ve ir šaukiuosi tavo pagalbos.

O jūs didieji šventieji, teisingai ma-

no Karalienę vadinate **keliaujančiąją**
uostas (šv. Efrema), nelaimių atitaisy-
toja ir vargstančiųjų suramintoja (šv.
Bonaventūra), mūsų ašarų pabaiga (šv.
Germanas). Tad paguosk ir mane, Ma-
rija, nes mane apsupo neteisybės, ap-
stojo priešai, netekau jėgų ir atšalau
Dievo meilėje. Suramink, pastiprink ma-
ne, duok malonės pradėti naujai gyven-
ti, kad mano gyvenimas tikrai būtų
malonus tavo dievišajam Sūnui ir tau,
mano Motina.

MINTIS DIENAI: O Marija, mano
Motina, pakeisk mano širdį, nes tu gali.

NUOLATINĖ MALDA

O Nekaltai Pradėtoji, mano šven-
čiausioji Motina Marija. Skubinu šian-
dien prie tavęs vargingiausia(s) visu-
tvarinių. Tu esi mano Viešpaties Mo-
tina, pasaulio Karalienė. Užtarytoja,
Viltis, nusidėjėlių Globėja. Tad puolu
prie tavo kojų, didžioji Valdove, dėko-
dama(s) už visas ligi šiol suteiktas
malones, ypatingai už tai, kad mane
išgelbėjai nuo pragaro, kurį taip daž-
nai užsitraukiau. Myliu tave, myli-
miausioji Motina, ir tos meilės verčia-
ma(s) pasižadu visuomet tave mylėti
ir daryti viską, ką galiu, kad ir kiti
žmonės tave mylėtų ir tau tarnautų.
Tu visa mano viltis ir išganymas. O
gailestingumo Motina, priimk mane į
savo tarnų eiles ir daugiau neapleisk.
Tu pas Dievą galinga, tad išgelbėk ma-
ne nuo pagundų, arba išprašyk jėgos
man jas nugalėti ir ištesėti iki mir-
ties.

Gera knyga, gera kalba gali pada-
ryti gero, bet geras pavyzdys kalba
daug iškalbingiau žmogaus širdžiai.

Gero kataliko kerštas yra malda.

Laikykis drausmės, nepamesk jos;
sergėk ją, nes ji tavo gyvybė. Pat. 4, 13.

Susirūpino Kardinolais

Šv. Tėvui paskyrus 32 naujus Kardinolus, katalikiškoji ir šiaip jau padornioji spauda suaidėjo įvairiomis teigiamomis pastabomis, kurios tame Popiežiaus žygyje ižiūri didelę reikšmę ateity. Ginklų kautynės pasibaigė. Prasidėjo dvasinė kova. Prisiplakęs prie demokratijos, raudonasis diktatorius džiūgavo, kad jam pavyko laimėti ginklais, ir, vien įsitikėjęs į marksinį materializmą pralaužė į pasaulį duris ir manė turėsiąs plačią ir lengvądirvą komunizmui plėsti. Viskas laimėta, belieka tik iškilmingas paradas atlikti, ir "dielo v šliapie" — laimikis jau skrybėlėj. Tačiau iškilmingas paradas sarmatlyvai sustojo. Pasirodė, kad dvasinė diktatoriaus amunicija tokia mizerna, kad su ja tenka slėptis. Tiksliau tariant, dvasinių ginklų jis visai neturi, tik yra pilnas neigiamųjų ypatybių: keršto, žmogžudyščių, melo, smurto ir bendrai visų septynių didžiųjų nuodėmių, kurias buvo skaitęs pagrindinėmis savo dorybėmis ir matė kaip tik su jų pagalba viską nugalėsiąs. Dabar su nuostaba pamatė, kad su komunistinės dvasios lobynu negali niekur pasirodyt: pasaulis arba juokiasi, arba biau-risi. Toks kromelis tik tamsos karalystėje viską reiškia. Gi čia reiškia įtempti visas propagandos priemones komunistų "dorybėms" užglostyti, nes jos Europoj kriminalizmu atsiduoda.

Bet blogiausia, kad ir namie neramu. Karas taip sukrėtė rusų liaudį, kad ji urmu grįžta prie tikėjimo. Šalin "Bezbožnikai" ir "Ateistai"! Reiškia, bedieviškoji propaganda susmuko? Rūpestingai vedamas bedieviškai — marksistinis vaikų auklėjimas perniek? Taip atrodo. Ir pabrukę uodegas, komunistų

Pijus XII-asis

šulai seka paskui rusų liaudies "gaivalinį religinį sąjudį (stichijnoje religioznoje dviženije)" Ir čekistai vrista pravoslavijos agentais! (Tatai vyksta Čekoslovakijoje). O čia dar 32 Kardinolai. Reiškia, "bejėgis" Vatikano Senelis atakuoja? Tas Popiežius, kurs, anot pašiepiančio Stalino išsireiškimo, negali nė vienos divizijos pastatyti, išdrįso atakuoti jo bedievišką didenybę? Taip, jis atakuoja, siųsdamas 32 katalikijos vadus — Kardinolus į įvairius pasaulio kraštus.

Apie tuos naujus Kardinolus verksmingai susirūpino ir lietuviškieji Amerikos bolševikėliai. Tik žiūrėkit, sako, kur tas "saldžiakalbis" Pijus XII naujuosius Kardinolus siunčia: nugi į "fašistų" tvirtoves: Argentiną, Braziliją, Portugaliją, Ispaniją (dantų griežimas), Portugalijos Afriką. "Pamylėjo" ir Jungtines Valstybes, duodamas joms net keturis Kardinolus; "pamiršo" Čekoslovakiją ir Jugoslaviją, bet nepamiršo Lenkijos; pridėjo tris naujus Kardinolus Prancūzijai, kuri buvo virtusi "buržuaziniai bedieviška", bet dėl "tikinčio-

Iš Marijonų Tarpo

ARKIVYSKUPAS PRANCIŠKUS ARAGONE LIETUVIŲ ARGENTI- NOS ŠVENTOVĖJE

Jisai šventino du nauja vitražu. Iškilmingos Pamaldos. Argentinos Lietuviai pasimeldė už Lietuvą.

Argentinos Lietuviai minėjo Lietuvos Nepriklausomybės minėjimą savo bažnyčioje, vasario 17 d. Nepaisant lietaus, blogo oro, susirinko pilna bažnyčia — visi lietuviai pasimelsti už savo tėvynę Lietuvą.

Šv. Cecilijos choras giedart "Ecce Sacerdos Magnus" garbingai įlydėtas Arkivyskupas. Pirm jo ėjo Mergaičių ir Moterų Dr-jos narės iškilmingai pasipuošusios lietuviškais drabužiais; Gyvasis Rožančius su savo meniška vėliava, mergaitės-palydovės baltai pasipuošusios, mišių tarnautojai, Vyrų Dr-jos tvarkdariai, visi kunigai marijonai: K. Vengras, B. Vitkus, J. Baltrušaitis, S. Saplys ir V. Raitelis. (Kun. A. Andriušis kitoje vietoje-Berisso mieste. Laikė lietuviams pamaldas). Arkivyskupui priėjus prie gražaus Didžiojo Altoriaus, choras atgiedojo "O Marija, Marija". Sekė "Asperges". Paskui, Arkivyskupas Aragone asistuojant kunigams S. Sapliui ir V. Raiteliui pašventino du nauja vitražu-spalvuotus langus, kurie randasi prie didžiojo altoriaus. skirti šv. Petro ir šv. Povilo garbei. Per šventinimą, kūmais buvo, S.

jo fanatiko" gen. De Gaulle (garsesnis dantų griežimas) ir ant prancūzų "susimylėjo".

Iš viso, raudonoji spalva tiek nušuto, kad visai į rudą panaši. Ar nevirš mūsų raudonikiai rudmarškiniiais? Blogai, товариšči, blogai.

"K" - Darbininkas

ir J. Povilioniai, kurie laikė savo rankose ilgus gražius kaspinus. Tad, dabar presbiterijoje jau yra visi keturi langai įtaisyti, nors bažnyčioje dar trūksta apie 20 langų įtaisyti.

Mišias laikė tas pats arkivyskupas. Pamaldose buvo buvo Lietuvos Ministras Dr. Kazimieras Graužinis ir jo žmona Laimutė, su trimis mergaitėmis. Ministro žmona buvo (kaip ir jos dukros) pasipuošusios lietuviškais drabužiais. Pamaldų metu arkivyskupas paguodė lietuvius, kad jiems yra padaryta skriauda — jisai sakė, kad tai didžiausias neteisingumas — rusų smurtas. Apart pamokslų minties, kuri lietuvių Lietuvą — jisai, arkivyskupas pagvėrė lietuvius už jų gražią šventovę. Išėjus iš bažnyčios, skaitlinga minia su arkivyskupu priešakyje fotografavo įvairūs fotografistai.

Po pietų, gražioje Consejo de Mujeres salėje įvyko didėlis minėjimas, kuriame buvo pareikšta mintys, kad vis tikimės sulaukti naują, laisvą Lietuvą. Ytin įdomu, kad net Lerkų laikraščiai (kurie visuomet tylėdavo) parašė įdomius straipsnius, kurie lietuvių Lietuvos klausimą, laisvę, etc.

Argentinos Lietuviai vieningai moli savo tėvynę, nori kad ji vėl būtų laisva ir nepriklausoma.

K. V.

ARKIV. J. SKVIRECKO NAUJI DARBAI

Arkivyskupas J. Skvireckas buvo pasižymėjęs šv. Rašto studijomis ir yra visa ji išvertęs. N. Testamento lietuviškasis leidimas yra užsibaigęs ne tik Lietuvoje, bet ir Amerikoje. Taipgi yra išsemtas šešių tomų šv. Rašto leidimas. Dabar arkiv. J. Skvireckas ruošia naują leidimą ir jau turi pirmąjį tomą visiškai spaudai paruoštą.

Tėvų Marijonų Amerikoje Vedamos Įstaigos

1. KUNIGŲ SEMINARIJA: Marian Hills Seminary, Hinsdale, Ill., ir MARIJONŲ NAUJOKYNAS, Marian Novitiate, Hinsdale, Ill.
2. KOLEGIJA ir AUKSTESNIOJI MOKYKLĀ: Marianapolis College and High School, Thompson, Conn.
3. DIENRASTIS: "Draugas", 2334 So. Oakley Ave., Chicago 8, Illinois.
4. SAVAITRASTIS: "Kristaus Karaliaus Laivas," 2334 So. Oakley Ave., Chicago 8, Ill.
5. PARAPIJOS: Aušros Vartų, 2327 W. 23rd Place, Chicago 8, Ill., ir šv. Petro, 5108 — 7th Ave., Kenosha, Wis., šv. Gabriėliaus, 1575 S. 10th St., Milwaukee, Wis. ir šv. Kazimiero, Racine, Wis.
6. MISIJA: Padres Marianos, Mendoza 2280, Avellaneda, B. A., Argentina.

J. MIKOLAJIUS 1-25 47
62 ELBERTS LANE
BROOKLYN, N. Y.